

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds gade 28
1402 København K
Att. Merete Helle Hansen

København, d. 3. oktober 2008

Høring af lovforslag vedrørende ændringer i Skatteforvaltningsloven

I anledning af Skatteministeriets udsendelse af lovforslag om ændring af skatteforvaltningsloven, registreringsloven og tonnageskatteloven i høring skal *undertegnede boligselskaber* venligst tillade sig at fremsætte bemærkninger hertil.

Et af formålene med den påtænkte lovændring er at sikre parallelitet i reglerne om skatteankenævn, vurderingsankenævn og motorankenævn. Henset til et fald i klager til skatteankenævn er det foreslået, at Skatteministeren bemyndiges til at oprette fælles skatte- og vurderingsankenævn, med det formål at bevare et væsentligt lægelement på regionalt plan. Man påtænker at gennemføre en forsøgsordning om fællesnævn på Bornholm.

Undertegnede boligselskaber kan støtte de af Skatteministeriet foreslåede ændringer. Særligt ses en sammenlægning af skatteankenævn og vurderingsankenævn som særligt hensigtsmæssig, såvel ud fra overvejelser om forankring af et stærkt lægelement på regionalt plan, dels ud fra et ressource- og effektivitetshensyn.

Det fremgår endvidere af lovforslaget:

”Til grund for dette lovforslag har fundamentalt ligget, at reglerne for alle tre ankenævnstyper bør være parallelle i videst mulig udstrækning. Der skal foreligge en kvalificeret begrundelse, hvis en enkelt nævnstype skal have afvigende regler”.

Undertegnede boligselskaber skal erklære sig enig med Skatteministeriet i, at størst mulig parallelitet i regelgrundlaget er fundamentalt. Det foreslås derfor Skatteministeriet, at man i forbindelse med ændringen samordner mulighederne for overspringelse, således at man ved klager omfattet af den nuværende skatteforvaltningsloven § 8, har mulighed for enten at klage direkte til

landsskatteretten eller klage til Landsskatteretten, såfremt vurderingsankenævnene ikke inden en passende frist har truffet afgørelse.

Der ses ikke at foreligge kvalificerede begrundelser for, at overspringelsesreglerne er afvigende for nævnene i dag. Der er ikke tale om væsentlige forskelle i hverken den klageberettigede kreds, sagernes kompleksitet eller sagernes økonomiske værdi. Dette understreges af, at såvel sager afgjort af skatteankenævn som vurderingsankenævn kan påklages til de civile domstole på identiske vilkår, såfremt Landsskatteretten ikke inden 6 måneder har truffet afgørelse.

Foruden at være i overensstemmelse med det grundlæggende aspekt i lovforslaget, vil en indførelse af en overspringelsesregel for afgørelser, der kan påklages efter skatteforvaltningsloven § 8, anses for hensigtsmæssig ud fra følgende betragtninger:

Fælles nævn

Det forekommer som en afgørende forudsætning for oprettelse af et fællesnævn, at såvel afgørelser efter skatteforvaltningslovens nuværende § 5 som skatteforvaltningslovens nuværende § 8 har et identisk, processuelt regelgrundlag. Som det korrekt fremgår af lovforslaget kan de mest fundamentale elementer i en tilpasning og fremtidssikring af ankenævnorganisationen gennemføres uden lovændringer. Det vil derfor forekomme naturligt og mest hensigtsmæssigt, at man allerede i forbindelse med den påtænkte ændring sikrer en samordning af reglerne, så en senere tilpasning af loven undgås.

Retssikkerhed

Overspringelsesreglerne i skatteforvaltningsloven § 5 blev blandt andet indført ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt. Dette er i overensstemmelse med Skatteministeriets grundlæggende vision om retssikkerhed, der fremgår på retssikkerhedschefens hjemmeside. Heraf fremgår, at "Vi tænker retssikkerhed ind i alt, hvad vi laver. Vi behandler alle lige og fair – og det opleves sådan", herunder "at afgørelser bliver truffet så hurtigt som muligt" og "at alle borgere og virksomheder bliver behandlet på en ensartet måde".

Med en indførelse af en overspringelsesmulighed ved vurderingsankenævnene løftes visionen om, at alle borgere og virksomheder bliver behandlet ensartet, idet såvel klagemuligheder som klagevilkår samordnes.

Et andet vigtigt aspekt i retssikkerhedsøjemed er en sikring af hurtig og effektiv sagsbehandling. Det er *undertegnede boligselskabers* opfattelse, at vores afdelinger udsættes for en lang sagsbehandling i vurderingsankenævnene på i værste fald mellem 2 og 3 år. I referatet fra "Landsmøde for vurderingsankenævnsmedlemmer" der netop er afholdt den 15. september 2008, og som er offentliggjort på www.vurderingsanke.dk, bekræftes den lange sagsbehandlingstid. Heraf fremgår, at vurderingsankenævnene endnu ikke er færdige med behandlingen af de ordinære klager over

vurderingen 2005, ligesom det fremgår, at der foreligger 1500 ubehandlede sager om fradrag for grundforbedrende udgifter efter vurderingsloven §§ 17-21, hvoraf størstedelen er klager fra vores afdelinger. Såfremt overspringelsesreglen i skatteforvaltningsloven § 5, stk. 3, hvorefter man kan klage "videre" til Landsskatteretten efter 3 måneder, er udtryk for en målsætning for sagsbehandlingstid, må den nuværende sagsbehandlingstid ved vurderingsankenævnene karakteriseres som en væsentlig overskridelse af målsætningen.

En indførelse af en overspringelsesregel ved lang sagsbehandling, vil vi betragte som en "retssikkerhedsmæssig ventil", der kun vil blive benyttet i de tilfælde, hvor en afklaring af en skattesag vejer tungere end den "gratis" mulighed for prøvelse forankret i lægelementet, der eksisterer ved vurderingsankenævnene.

Praksisafklaring vedrørende vurderingsloven §§ 17-21

Som det fremgår ovenfor drejer mange af de ubehandlede sager i vurderingsankenævnene sig om fradrag for grundforbedrende udgifter efter vurderingsloven §§ 17-21. På nuværende tidspunkt udgør sagsantallet 1500 sager svarende til mere end 100.000 danske husstande, og vi ved fra vores afdelinger, at der er det samme antal sager til behandling hos SKAT.

Retspraksis vedrørende fradrag for grundforbedrende udgifter efter vurderingsloven §§ 17-21 er særlig sparsom. Derfor er der mange tvister med SKAT om forhold, som Landsskatteretten og/eller de civile domstole endnu ikke har taget stilling til, og som der ikke i nærmeste fremtid kan ventes en afklaring af.

Den manglende afklaring af praksis medfører, at cirka 90 % af sagerne rejst overfor SKAT i medfør af vurderingsloven §§ 17-21, påklages videre i det administrative klagesystem. Mange sager er identiske i den forstand, at de påklagede forhold vedrører samme problemstilling.

Det er *undertegnede boligselskabers* opfattelse, at indførelse af en overspringelsesregel vil give vores afdelinger mulighed for at afklare helt centrale, principielle problemstillinger hurtigere end tilfældet er i dag. Det er samtidig vores opfattelse, at en sådan afklaring af praksis potentielt kan medføre et drastisk fald i sager om fradrag for grundforbedrende udgifter efter vurderingsloven §§ 17-21.

Det er *undertegnede boligselskabers* opfattelse, at en samordning af overspringelsesreglerne ikke vil medføre nævneværdige problemstillinger.

Henset til de nuværende overspringelsesreglers udformning bemærkes dog, at ordinære klager over vurderingen efter skatteforvaltningsloven § 38 ved en indførelse af helt identiske bestemmelser, ikke vil være omfattet af overspringelsen, da SKAT ikke træffer afgørelser i disse sager, men blot videresender klagen til vurderingsankenævnene, såfremt klagen ikke efter SKATs opfattelse giver

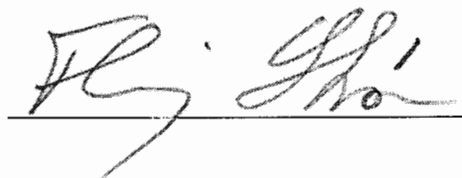
anledning til begunstigende ændringer. En forudsætning for påklage efter skatteforvaltningsloven § 5 og skatteforvaltningsloven § 8 er, at der foreligger en afgørelse.

Der er ikke retssikkerhedsmæssige hensyn der taler for, at klager efter skatteforvaltningsloven § 38 ikke skal være omfattet i en samordning af reglerne. Henset til det meget store antal sager af denne type, kan der imidlertid være særskilte, praktiske hensyn at tage – eksempelvis en udvidelse af sagsbehandlingsfristen i forbindelse med overspringelse, således at vurderingsankenævnene får en realistisk mulighed for at behandle de indkomne klager. En passende frist for denne type klager kunne være 12 måneder. Da der alligevel skal udarbejdes en særskilt bestemmelse hvis man agter at gennemføre overspringelse på denne type sager, forekommer det naturligt, at man samtidig kan sætte en særskilt sagsbehandlingstid. Overspringelse ved Landsskatteretten understreger netop denne pointe, idet der her er en sagsbehandlingsfrist på seks - og ikke tre - måneder.

Undertegnede boligselskaber står naturligvis til rådighed, såfremt vi kan assistere Skatteministeriet i forbindelse med lovforslagets behandling.

Med venlig hilsen

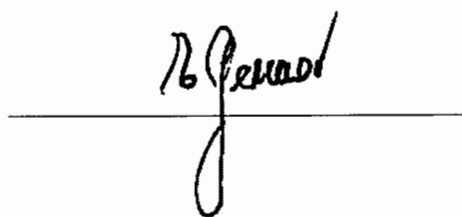
KAB
Flemming Strøm
Økonomidirektør

Lejerbo
Henrik Engstrøm
Økonomidirektør

Den almennyttige boligorganisation VIBO
Erland Germer
Økonomidirektør

Domea
Bent Fjord
Økonomidirektør

